782/07

Den 5. november 2007 blev i sag nr. 70.842:

xxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxxx xxx x
xxxx xxxxxx xx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Klageren, der har været samlevende med forsikringstager, som har tegnet "Boligforsikring Hjem" i Topdanmark Forsikring A/S, klager ved sin advokat over, at selskabet har udbetalt erstatning for indbo fra det udbrændte forsikringssted til den tidligere samlever (forsikringstager).

Selskabet har ved sin advokat fastholdt, at klageren ikke har været anført som sikret på policen, jf. forsikringsaftalelovens § 2, stk. 3, og at selskabet derfor med frigørende virkning har været berettiget til at udbetale erstatning til personen B.M., som havde fuldmagt fra forsikringstageren til at færdigforhandle aftalen om erstatningen for det brændte indbo.

Den 6/6 2003 nedbrændte forsikringsstedet, hvor klageren og hendes to børn boede sammen med forsikringstageren. Klageren og forsikringstageren flyttede efterfølgende fra hinanden.

Ved skrivelse af 9/8 2004 til selskabet anmodede klagerens advokat om, at erstatningen ikke blev udbetalt, før klageren havde gennemgået listerne med henblik på en markering af de genstande, som tilhørte hende. Samtidig anmodede advokaten om, at erstat-

ningen for klagerens ejendele blev udbetalt direkte til klageren og ikke gennem hendes tidligere samlever (forsikringstager).

Ved skrivelse af 27/8 2004 meddelte selskabet, at det afventede resultatet af politiets undersøgelser, før det kunne foretage sig yderligere i sagen.

Ved skrivelse af 31/8 2004 til klageren meddelte Politimesteren i O., at det havde besluttet at opgive påtale mod hende for overtrædelse af straffelovens § 181, stk. 2, (ildspåsættelse) og straffelovens § 279 (bedrageri) med henblik på at opnå erstatning fra det indklagede selskab for brændt indbo for ca. 1.000.000 kr. Begrundelse for påtaleopgivelsen var, at videre forfølgning ikke kunne ventes at føre til, at hun blev fundet skyldig.

Det fremgår af sagen, at politiet også havde sigtet klagerens tidligere samlever for bedrageri mod det indklagede selskab, og at denne sag formentlig ligeledes blev opgivet.

Ved skrivelse af 27/1 2005 til klagerens advokat meddelte den advokat, der havde overtaget sagsbehandlingen for selskabet, at et erstatningsbeløb på 168.912 kr. for det brændte indbo kunne udbetales til forsikringstageren. I samme skrivelse meddelte selskabets advokat, at klageren hverken var påført policen eller anmeldt som berettiget over for selskabet, hvorfor hun måtte rette henvendelse til forsikringstageren, hvis hun ønskede at få del i erstatningen. Samme dag fremsendte klagerens advokat en telefax til selskabet, hvori han på klagerens vegne gjorde gældende, at hun skulle have andel i erstatningen.

Klagerens advokat har over for nævnet påstået selskabet tilpligtet at anerkende, at klageren er sikret via den tegnede forsikring og således også har været berettiget til information om sagen og til erstatningsudbetaling for det brændte indbo. Til støtte herfor anfører advokaten i skrivelse af 11/12 2006 bl.a.:

> "Min klients ejendele såvel som børnenes ejendele var sammen med den tidligere samlevers ejendele forsikret under samleverens tegnede indboforsikring. …
>
> …
> Min klient og samleveren har ikke været på talefod efter branden og forsikringssagen ikke været drøftet mellem min klient og den tidligere samlever. Henvendelser om sagen til den

> tidligere samlever er ubesvarede. Det kan oplyses, at kontaktpersonen for samleveren i efteråret 2004 telefonisk tilkendegav, at den tidligere samlever havde kontroverser med indboforsikringen om dækning, uden dette dog nærmere konkretiseredes.
>
> Det er lykkedes for min klient - efter politisagens opgivelse - at få genstandsliste udleveret fra Politiet, hvoraf fremgår en ganske betragtelig mængde indbogenstande tilhørende min klient og børnene. Min klient's tidligere samlever har ikke haft noget incitament til at varetage min klients og børnenes interesser overfor indboforsikringen og indboforsikringen har haft en endnu mindre interesse heri. …
>
> I en sag, hvor selskabet er gjort bekendt med den særlige situation mellem de forsikrede interesser, er det ikke rimeligt eller rigtigt at udnytte situationen til egen fordel, når der beror en så iøjnefaldende mulighed for selskabet til at berige sig på bekostning af en forsikret interesse.
>
> Min klient har søgt om fri proces til sag mod Topdanmark og mod den tidligere samlever, hvilken er afslået med henvisning til, at sagen findes egnet til bedømmelse ved Ankenævnet for Forsikring."

Selskabets advokat har over for nævnet fastholdt, at selskabet med frigørende virkning har været berettiget til at udbetale erstatning til forsikringstagerens fuldmægtig. Til støtte herfor anfører advokaten, at der hverken i forbindelse med tegning af forsikringen eller forud for skadens indtræden er givet meddelelse til det indklagede selskab om, at klageren var medsikret på policen.

Til støtte for afgørelsen henviser advokaten desuden til sin skrivelse af 11/2 2005 til klagerens advokat. Af denne skrivelse fremgår bl.a.:

> "I ovennævnte sag skal jeg gøre opmærksom på, at Deres klient ikke er sikret i henhold til den tegnede forsikring. Om dette spørgsmål skal jeg henvise til FAL § 56 og 57 navnlig stk. 2 i henhold til hvilket det fremgår, at forsikringstageren er beføjet til at modtage forsikringsydelsen. Deres klient er ikke den sikrede, jf. dette begreb i FAL § 2, stk. 3.
>
> For at Deres klient kunne være sikret, skal man enten være påtegnet policen eller i hvert fald anmeldt overfor selskabet af den, som er den berettigede i henhold til policen. Det er ikke tilstrækkeligt, at De i et brev skriver, at nogen af de ejendele som er gået til ved den pågældende brand tilhører Deres klient og ikke forsikringstager, idet en sådan ensidig meddelelse ikke ændrer noget ved begrebet den sikrede.
>
> Dette synspunkt er fastslået i kendelse afsagt af Ankenævnet for Forsikring i sag nr. 42.346 af 17. februar 1997, gengivet i FED1998.926, ligesom situationen er beskrevet i Dansk Forsikringsret, 8. udgave, side 526 og 527, navnlig side 527, første afsnit."

Heroverfor bemærker klagerens advokat i skrivelse af 15/1 2007 til nævnet bl.a.:

> "… at sikrede i.h.t. de indsendte forsikringsvilkår … under punkt 1 A 2 også er familiemedlemmer, herunder samlever og børn.

> Det er således min opfattelse, at min klient er sikret via indboforsikringen hos TopDanmark og således ikke burde være afskåret fra information om sagen fra forsikringsselskabet eller fra en eventuel forsikringsdækning i den givne sag."

Det fremgår af policen, at det alene er klagerens tidligere samlever, der er noteret som forsikringstager.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

> "**1 Hvem er sikret**
> **A** Det er
> 1. Forsikringstageren
> 2. Familiemedlemmer, der bor hos forsikringstageren, og personer der lever i fast parforhold med forsikringstageren eller dennes hjemmeboende børn. For at være omfattet af forsikringen skal de pågældende personer være tilmeldt folkeregisteret på forsikringstagerens adresse.
>
> …
> **13 Hvordan erstattes skaderne**
> Udgangspunktet er, at den sikrede så vidt muligt skal stilles i samme økonomiske situation som umiddelbart før skaden."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet at kunne lægge til grund, at selskabet forud for udbetaling af erstatningsbeløbet på 168.912 kr. til forsikringstagers fuldmægtig har modtaget meddelelse om, at klageren som samlever og med samme folkeregisteradresse som forsikringstageren på skadetidspunktet var berettiget til en del af forsikringsydelsen.

Da selskabet har været vidende om, at samlivet mellem parterne var ophørt, er det herefter nævnets opfattelse, at selskabet ikke med frigørende virkning kan udbetale erstatningen til forsikringstagerens fuldmægtig, jf. forsikringsaftalelovens § 57, stk. 2.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Selskabet, Topdanmark Forsikring A/S, skal anerkende, at det er uberettiget til at udbetale erstatningsbeløbet til forsikringstageren eller hans fuldmægtig, og skal herefter genoptage sagsbehandlingen med henblik på fastsættelse af den del af erstatningen, der tilkommer klageren.

J. Hermann